

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.113/2015/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2016. január 6. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2015. szeptember 17. napján kihirdetett KB.I.15/2014/19. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. szeptember 17-én kihirdetett KB.I.15/2014/19. számú ítéletével **vádlottat** az ellene a Btk. 439. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt emelt vád alól a Be. 6. § (3) bekezdés b./ pontjára figyelemmel a Be. 331. § (1) bekezdése alapján felmentette.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd törvényes határidőn belül az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra történő utasítása érdekében fellebbezést jelentett be.

A vádlott és védője az elsőfokú ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1032/2015/1. számú átiratában fenntartotta az ügyészi fellebbezést. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács megállapított tényből további tényre helytelenül következtetett, ezért ítéletének tényállása a Be. 351. § (2) bekezdés b./ pontja alapján megalapozatlan. Utalt az ítélet tényállásának ellentmondásosságára, valamint arra a figyelembe nem vett körülményre, hogy a vérvételt lebonyolító **tanú1** a klinikai tünetek alapján a terheltet enyhén ittasnak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság azzal a tanú által a vérvételi jegyzőkönyvben tett megjegyzéssel sem foglalkozott, mely szerint a vádlott állapotát „inkább másnaposnak” jelölte meg. Figyelemmel, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének hiányosságai a másodfokú eljárásban nem küszöbölhetők ki, ezért indítványozta annak a Be. 376. § (1) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását.

A vádlott védője előterjesztette észrevételeit, melyben vitatta a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványát. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, részletes indokolását adta a felmentő rendelkezés meghozatalának. Felhívta a figyelmet arra, hogy az ügyben több igazságügyi orvosszakértő is eljár, akik a vádlott alkoholos befolyásoltságával kapcsolatban, illetve alkohol fogyasztásával összefüggésben nyilatkoztak. E körben utalt arra, hogy a vádlott vérében mért alkohol mérték a szakértők véleménye szerint akár szeszes ital fogyasztása nélkül is létrejöhetett, az nem minden esetben köthető szeszes ital fogyasztásához. Indítványozta ezért az ügyészi indítvány

elutasítását, amennyiben pedig a másodfokú bíróság osztaná az ügyészi álláspontot, úgy bizonyítás felvételére tekintettel tárgyalás kitűzését kérte, amelyen az ügyész által vitatott tények tisztázhatóak.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta. A másodfokú bíróság a Be. 360. § (1) bekezdés c./ pontja alapján lehetőséget látott arra, hogy a katonai ügyész által bejelentett fellebbezésről tanácsulésen határozzon.

A másodfokú bíróság az iratok alapján megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. Ennek során a vádlottat és releváns tanúkat kihallgatta. A vádlott élt a tárgyaláson mentességi jogával, ezért az elsőfokú katonai tanács a gyanúsított kihallgatásáról készült jegyzőkönyv ismertetésével tette vallomását a bizonyítékok részévé. A releváns tanúkon kívül a bizonyítékok részévé tette továbbá a rendelkezésre álló bűnügyi iratokat és új orvosszakértői vélemény beszerzéséről is intézkedett.

Az elsőfokú bíróság az általa megvizsgált bizonyítékokat egyenként és együttesen is értékelte, amely alapján helyesen állapította meg ítéletének tényállásában, hogy a vádlott előző nap este alkoholt fogyasztott, amely azonban a vádlott szervezetéből szolgálatba lépését követően kiürült. Az orvosszakértők véleményével egyezően rögzítette a tényállásban azt is, hogy a vérminta eredményeként rögzített 0,03 g/l ezrelék véralkohol szint szeszesselal fogyasztása nélkül is létrejöhetett.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a katonai ügyész által az ítélet hatályon kívül helyezése érdekében előterjesztett fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú katonai tanács az ügy eldöntése szempontjából szükséges valamennyi releváns bizonyítékot megvizsgált és értékelési körébe vont, nem következtetett tényből további tényre helytelenül, indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. A bizonyítási eljárás az ügyészi vádban foglaltakra figyelemmel arra irányult, hogy megállapítható-e, hogy **vádlott** szolgálatba lépésére meghatározott időben szeszesselal fogyasztása miatt szolgálatra alkalmatlan állapotban jelent meg. Az elsőfokú bíróság erre vonatkozó bizonyítékok teljes körét feltárta és értékelte és arra a következtetésre jutott, hogy a vádlott által előző nap fogyasztott szeszesselal a szervezetéből kiürült.

A Btk. 439. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétségét az követi el, aki fontos szolgálati feladat alól megtevesztéssel, vagy távolmaradással kivonja, vagy annak teljesítésére képtelenné teszi magát.

Az idézett bűncselekmény azon elkövetési alakzatát, mely szerint a katona a szolgálat teljesítésére képtelenné teszi magát nemcsak szeszesselal fogyasztása útján valósulhat meg. Az irányadó bírói gyakorlat ilyennek tekinti, ha a katona önhibája miatt nem képes szolgálatát ellátni, mivel kialvatlan, fáradt, vagy éppen az előző napi szeszesselal fogyasztása miatt másnapossága miatt képtelen erre. Amellett, hogy az ügyész e körülmények bizonyítására nem terjesztett elő bizonyítási indítványt, a kihallgatott tanúk sem tettek olyan kijelentést, mely szerint a vádlott aktuális fizikai állapotát tekintve sem volt szolgálatképes. A vádlott nyomozás során tett vallomásában a szolgálat ellátására képesnek tartotta magát és a kihallgatott előjárói sem állították ennek ellenkezőjét.

A Be. 75. § (1) bekezdése alapján a bíróság nem köteles a vádat alátámasztó bizonyítási eszközök beszerzésére és megvizsgálására, ezért az elsőfokú bíróság nem mulasztott, amikor a vádlott fizikai állapotára vonatkozóan további bizonyítékok beszerzésére és megvizsgálására nem intézkedett.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet megalapozottnak találta, álláspontja szerint az mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján nem tévedett, amikor a vádlottat a Be. 331. §-a alapján, figyelemmel a Be. 6. § (3) bekezdés b./ pontjára az ellene emelt vád alól felmentette, tekintettel arra, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezése is törvényes, ezért az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokainál fogva helyben hagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1), (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. január 6.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős.

, 2016. január 6.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke